

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

M. DC. LXI. Coloniae Munatianae, 1661

De Restitvione In Integrum. Titvlvs XXI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62953](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-62953)

CAP. IX.

Tria dicit. Primo, quod procurator ad contrahendum matrimonium debet haberi speciale mandatum. Secundo, quod tali procuratorum sufficiat: nisi ad hoc mandatum habeat. Tertio, quod si talatu procurator revocatus etiam ignoranter contrahat, non sive matrimoniorum. Iean. And.

Idem.

Procurator a non aliter censeatur idoneus ad matrimonium contrahendum, quia si ad hoc mandatum haberet speciale. Et quamvis alias sit, qui constituitur ad negotia procurator, alium dare possit: in hoc ramo calu (propter magnum quod ex falso tam ardus & periculose immovere) non poterit depare alium, nisi hoc eidem speciale sit commissum. Sanè si procurator antequam contraxerit, a domino fuerit revocatus, contrahendum postmodum matrimonium ab eodem (licet tam ipse, quam ea, cum qua contraxit, revocationem huiusmodi penitus ignorant). nullius momenti existit, cum illius consentens defecerit, sine quo firmatatem habere nequivit.

59

DE IIS, QVÆ VI METVSVE CAV. SA FIUNT.

TITVLVS XX.

CAP. I.

Eccommunicationis, suspensiois, vel interdicti absolucionis sententia, vel quamcumq; revocationem ipsius, aut suspensionis, seu etiam interdicti per vim vel metum extorta, præfatis confititionis auctoritate omnino viribus vacuum. Ne autem sine vindicta violenter crebat audacia, eos, qui absolucionem seu revocationem huiusmodi vi vel metu extorserint, excommunicationis sententia decennitis subiacere.

DE RESTITUTIONE IN IN-

TBVRUM.

TITVLVS XXI.

CAP. I.

Ecclesia post quadriennium non admittitur ad petendum restitu- rationem contra sententiam, vel contradictionem, nisi rationabilis aliquae causa hoc faudeat. Iean. And.

Gregorius IX.

A Ecclesia, que ad retractandam sententiam, vel contradictionem, per beneficium restitutiois in integrum, postulat, si admittit, si quadrienni spatiu post finis lapsum, & negligenter omisit, non est ad beneficium huiusmodi admittenda. & Nisi paxivationis, vel fraudis manifeste probetur super hoc interveniente commen- tum, aut alia rationabilis causa subiicit, que superiorē movere debeat ad idem beneficium concedendum.

CAP. II.

Ecclesia contra confessorem, qua lesa fuit, admittitur intra quadriennium, per beneficium restitutiois in integrum: politio non, nisi per verato iurū communis. Iean. And.

Bonifacius VIII.

a. Vid. Anchiarum consil. 228. incip. A. duas filias habebat, & duabus consil. seq. Antonium Butrum consil. 64. incip. A. duas filias habebat, & consil. seq. & Alex. consil. 46. incip. in causa & lice- & consil. 59. incip. uero processu. b. Es sedec non deadum juramento per judicem delato. Bald. in L'admoniti. Font. c. Ista versiculos habet etiam lucum in aliis parsim, quibus ista restitu- competit. Phil. Font.

Si ex tribus arbitriis una sola excommunicatio interficeatur, due processus petentur, ac si illi postea sita judicis autem antiqua iura servantur, haec sententia idem.

VII quodammodo (que plenius propter ultimum voluntariam seu malitiam ab absentia respondeat) finis celerrimus est: Statim, et in tribus arbitris patribus electis, eorum aliquo in vicinum requisitus ad examinandum vel defensionem cum eis negotiorum, super quo in ipsos enim concordem, non curvantur (celante impedimentoem conveneri: duo praefestos, penes quos fieri in absentia aliquid immutare videatur) totaliter et ea sententia potest, possit (malitia haec voluntaria illius absentia non obstante) dictam examinationem, & libertate definire, sicut peccatum illo primo a violence, cum eis in unam sententiam concordem, sic ipsius absentiae praeferita regula dicitur in nova faciat pro praeferente. Circa judicas vero aliquibus immutari.

a Vid. Bart. in Litem summa, 4, non spicul. 5, 11.

FINIS LIBERTY PRIMI.

SEXTI DECRETALIVM LIBER SECUNDUS. DE JUDICIS.

TITVLVS PRIMVS.

CAPITVLVM I.

Judex delegatus non habens ad hoc speciale mandatum a Papa, non potest compellere partem, ut personaliter coram eo compareat: nisi ex rationabili causa. Joan. Andr.

Innocentius IV. in generali Concilio Lugdunensi.

DVRIS esse ambiguum non videtur, judicem delegatum, (qui a sede Apostolica mandatum ad hoc non recepit speciale), jure non posse alterum partium coram se personaliter in iudicio comparare. Ni si causa fuerit criminalis, et vel niti pro veritate dicenda, vel pro iuramento calumnias faciendo, vel alias juris necessitas partes coram eo exegerit personaliter presentari.

CAP. II.

Mulieres personaliter ad iudicium (quacum, causa in jure non expensa) invitate trahendae non sunt: sed si nec sartorum fit ipso factum reponendum in causa, judex expensis preducendum interdum ibi, anteriori moris: Et judex fraudulenter vadens, excommunicatus est. Mulieres religiosae, etiam velletas, extra monasteriorum suorum aliquam causam personaliter ad iudicium trahi non possunt: quod contra predicta sunt rituum. Ioan. And.

Bonifacius VIII.

Mulieres b (quas vagari non convenient, nec virorum coetibus immisceri) auctoritate literarum fe-

a Vid. Bart. in L. pen. 4, ad erimen. ff. de publ. judic. Bon. b Vid. de l. form. de proc. l. form. C. de jud. Et l. form. ff. de reg. iur.

a Ali via prefatis iudicis proper hoc. b vid. huc licet. V. l. ff. de jure viri. l. form. ff. de reg. iur.